

บทที่ 4

ประเภทของสินเชื่อที่ให้ผู้ประกอบกิจการอุตสาหกรรม

บทนี้ผู้เขียนจะกล่าวถึงประเภทของสินเชื่อที่สถาบันการเงินจะให้แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ซึ่งจะประกอบด้วยหัวข้อต่าง ๆ คือ วงเงิน อัตราดอกเบี้ย ระยะเวลาที่ให้สินเชื่อ ของสินเชื่อแต่ละประเภท ในแต่ละหัวข้อมีรายละเอียด ดังนี้

ประเภทของสินเชื่อ

ประเภทของสินเชื่อที่ทางสถาบันการเงินจะให้แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมนั้น มีหลายประเภทด้วยกัน ซึ่งแต่ละประเภทจะมีวงเงิน อัตราดอกเบี้ย และระยะเวลาของการชำระเงินคืนแตกต่างกันออกไป สำหรับสถาบันการเงินประเภทธนาคารพาณิชย์แล้วจะมีสินเชื่อประเภทต่าง ๆ มากกว่าสถาบันการเงินประเภทบริษัทเงินทุน เช่น ประเภทสินเชื่อของ บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ส่วนใหญ่จะเป็นประเภทเงินกู้ (Loan) หรือประเภทสินเชื่อของสำนักงานธนกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม ก็เป็นประเภทเงินกู้ (Loan) เช่นเดียวกัน ฉะนั้นในการศึกษาประเภทของสินเชื่อ ส่วนใหญ่จะเป็นประเภทสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์

การให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ โดยทั่ว ๆ ไปแล้ว จะแบ่งออกได้เป็นประเภทใหญ่ ๆ 2 ประเภท ดังนี้

1. ช้อดคั่วเงิน
2. ใ้กู้ยืมและเบิกเกินบัญชี

สำหรับธนาคารพาณิชย์ที่ให้การสนับสนุนในการให้สินเชื่อค้ำรองอุตสาหกรรม
จะมีประเภทสินเชื่อมากกว่าที่กล่าวข้างต้น ซึ่งแบ่งเป็นประเภท ๆ ดังนี้

๑. การค้ำประกันการชำระเงินต้นและดอกเบี้ยของหุ้นกู้

ธนาคารพาณิชย์สามารถให้ความช่วยเหลือธุรกิจอุตสาหกรรมในเรื่อง
การจำหน่ายหุ้นและหุ้นกู้ได้ ในกรณีที่หุ้นสามัญธนาคารอาจให้บริการในการช่วย
รับฝากขายในลักษณะ Best efforts คือ ขายให้ไต่มากที่สุดที่จะกระทำได้ และ
ไต่คานายหน้า และอาจรับเงินค้ำรองค้ำรอง แต่จะไม่ทำการรับประกันผลการขายแต่
อย่างไรก็ตาม ถ้าหากเป็นหุ้นกู้ ธนาคารอาจขยายขอบเขตการขายตามวิธีการเดียวกับ
หุ้นสามัญ โดยอาจเข้ามารับทำการค้ำประกันการชำระเงินต้นคืนเมื่อครบกำหนดพร้อม
กับประกัน การชำระดอกเบี้ยของหุ้นกู้ด้วย ซึ่งธนาคารจะมีรายได้เป็นค่าธรรมเนียม
(Bank Guarantee) ซึ่งทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความมั่นคงและความเหมาะสมของแต่ละ
โครงการเสนอขายหุ้นนั้น ๆ เท่าที่ปรากฏแล้วมักจะเป็นธุรกิจหรือกิจการอุตสาหกรรม
ที่มีขนาดใหญ่ ที่มีเงินทุนมากและอยู่ในฐานะมั่นคง ธนาคารจึงจะพิจารณาช่วยเหลือ

๒. ใ้กู (Loan)

เงินกู้เป็นเงินที่ไ้ยืมไปเป็นจำนวนที่แน่นอน มีข้อตกลงผ่อนชำระตายตัว
ระยะเวลาในการผ่อนชำระมักเป็นระยะยาว ๕ - ๑๐ ปี สินเชื่อประเภทนี้เหมาะ
สำหรับนำไปเป็นทุนทำการ ลงทุนในทรัพย์สินถาวร

๓. เงินเบิกเกินบัญชี (Overdraft)

เงินกู้ชนิดนี้เป็นการยินยอมให้ผูู้ขอสินเชื่อที่ไ้รับอนุมัติเงินจากบัญชี
เกินจำนวนเงินที่มีอยู่ ซึ่งจำนวนเงินที่ถอนเกินนี้จะต้องอยู่ภายในวงเงินที่ไ้ตกลง
กันไว้ ในการฝากเงินเข้าบัญชีแต่ละครั้งจะมีผลเท่ากับการชำระเงินคืนธนาคารไป
ในตัว แต่ผูู้ขอสินเชื่อก็มีสิทธิถอนเอาไปใช้อีก ตราบใดที่ยอดเบิกเกินบัญชีนี้ยังไม่เกิน
วงเงินที่ตกลงกันไว้ และสัญญาเบิก _____

เกินบัญชียังไม่หมดอายุ การขอสินเชื่อประเภทนี้สะดวกต่อผู้ขอสินเชื่อมาก เพราะการนำเงินเข้าบัญชีทุกครั้งเป็นการชำระเงินคืนไปในตัว จะเสียดอกเบี้ยเฉพาะส่วนที่เกินบัญชีของแต่ละวัน การขอสินเชื่อประเภทนี้เหมาะสำหรับใช้เป็นเงินสำรองหมุนเวียนในกิจการ

4. รับซื้อลดเช็ค ตัวแลกเงิน และตั๋วสัญญาใช้เงินต่าง ๆ

โดยทั่วไป วิธีการรับซื้อลดเช็ค ตัวแลกเงิน และตั๋วสัญญาใช้เงินต่าง ๆ นั้น ธนาคารพาณิชย์ได้แบ่งการรับซื้อไว้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. L.B.D. (D) (Local Bill Discounted) (Documentary)

หมายถึงธนาคารพาณิชย์รับซื้อตั๋วเงินจากผู้ขอสินเชื่อ โดยที่ผู้ขอให้นำเอาเอกสารสินค้าที่ไถ่จำนำไว้ในโกดังสินค้าของธนาคารพาณิชย์เองหรือที่อื่นมาไว้เพื่อเป็นหลักประกัน

2. L.B.D. (C) (Local Bill Discounted) (Clean)

หมายถึงธนาคารพาณิชย์รับซื้อตั๋วเงินจากผู้ขอสินเชื่อ โดยไม่มีสินค้าอะไรมาจำนำเพื่อเป็นหลักประกัน แต่บางครั้งผู้ขอสินเชื่ออาจจะมอบสิทธิการรับเงินตามสัญญาต่าง ๆ ให้กับธนาคารพาณิชย์รับแทน เพื่อเป็นหลักประกัน หรือบางครั้งอาจจะไม่ต้องมีหลักประกันอะไรก็ได้ ถ้าธนาคารพาณิชย์เห็นว่าผู้ออกตั๋วเงินเป็นบุคคลที่มีฐานะดี เป็นบุคคลที่ธนาคารพาณิชย์เชื่อถือ ไว้วางใจ

3. C.B.D. (Clean Bill Discounted)

หมายถึงธนาคารพาณิชย์รับซื้อลดเช็คซึ่งลงวันที่ล่วงหน้าจากผู้ขอสินเชื่อซึ่งอาจจะมีผู้ค้ำประกันหรือไม่ก็ได้ สุดแต่ธนาคารพาณิชย์จะพิจารณาเห็นว่าเหมาะสม

การรับซื้อลดเช็คและตั๋วเงินต่าง ๆ เป็นการขอสินเชื่อในระยะสั้น สำหรับกิจการอุตสาหกรรมที่มีการหมุนเวียนช้า เพราะสาเหตุต่าง ๆ เช่น

1. ต้องสต็อกวัตถุดิบมาก เพราะ supply ไม่แน่นอน กินเวลาขนส่งนาน หรือมีมากเฉพาะในฤดู การขอสินเชื่อประเภทนี้โดยการนำตั๋วสัญญาใช้เงินไปขายลดให้แก่ธนาคาร โดยเอาวัตถุดิบมาจำนำไว้เป็นหลักประกัน

2. ต้องสต็อกสินค้าสำเร็จรูปมาก เพราะสินค้าต้องรอเวลาอยู่ตัวก่อน จึงส่งออกจำหน่ายจะจำหน่ายทันทีไม่ได้ หรือในบางกรณีการซื้อขายไม่สม่ำเสมอ เพราะมีผู้ซื้อเป็นลูกค้ารายใหญ่ 2-3 ราย ถ้าเผชิญสิ่งซื้อพร้อม ๆ กัน อาจจะผลิตให้ไม่ทัน จึงต้องสต็อกสินค้าสำเร็จรูปไว้ให้พอ วิธีการขอสินเชื่อจะปฏิบัติเช่นเดียวกับข้อ 1.

3. กิจการต้องปล่อยเงินเชื่อมาก คือเมื่อขายสินค้าไปแทนที่จะได้รับเงินสด กลับได้รับเช็คล่วงหน้า ทำให้เงินทุนหมุนเวียนของกิจการช้าลง การขอสินเชื่อทำโดยนำเช็คที่ได้รับล่วงหน้าไปขายลดให้แก่ธนาคาร

4. กรณีที่กิจการได้ไปทำสัญญาเหมางานหรือขายสินค้ามา แต่ขาดเงินทุนไปจัดหาวัตถุดิบและปัจจัยอื่น ๆ การขอสินเชื่อทำโดยนำตั๋วสัญญาใช้เงินไปขายลดให้แก่ธนาคาร โดยกิจการมอบสิทธิการรับเงินตามสัญญาดังกล่าวให้ธนาคารเป็นผู้รับแทนเพื่อเป็นหลักประกัน (L/C และ T/R)

5. การเปิด Letter of Credit และการทำ Trust Receipt

(L/C และ T/R)

สินเชื่อประเภทนี้เหมาะสำหรับกิจการอุตสาหกรรมที่ต้องสั่งสินค้าเข้าจากต่างประเทศ โดยที่ธนาคารพาณิชย์เป็นผู้ค้ำประกันการจ่ายเงินให้

ผู้ขายตาม L/C นั้น ๆ ส่วน T/R เป็นหนังสือที่ผู้ส่งสินค้าลงลายมือชื่อไว้ให้
 แก่ธนาคารในการขอรับใบตราส่ง (Bill of Lading) ไปนำสินค้าออก
 มาขายก่อน แล้วจ่ายเงินให้ธนาคารที่หลัง

Letter of Credit และ Trust Receipt อาจจะแยกออกได้ตาม
 ระยะเวลา ดังนี้

1. L/C ผ่อนชำระระยะยาว (Letter of Credit for Deferred Payment) L/C นี้มีกำหนดการชำระเงินโดยวิธีผ่อนชำระเป็นงวด ๆ ระยะเวลาอาจจะเป็น 5-7 ปี การชำระเงินมักต้องชำระครั้งแรก 20 เปอร์เซ็นต์ที่เหลือผ่อนชำระปีละเท่า ๆ กัน ส่วนมากเปิดให้แก่การซื้อเครื่องจักร ในกรณีและผู้ขอสินเชื่อประเภทนี้ ธนาคารพาณิชย์ต้องยอมให้ทำ T/R ค่าย เพราะก่อนเปิด L/C ธนาคารพาณิชย์ต้องพิจารณาโครงการของผู้ขอสินเชื่อก่อนแล้ว

2. L/C ผ่อนชำระทั่ว ๆ ไป ตาม L/C นี้ ผู้ขอสินเชื่อจะได้เวลาจากผู้ขาย 90-120 วัน นับจากวันที่ใน Bill of Lading L/C ประเภทนี้ส่วนใหญ่สำหรับซื้อวัตถุดิบ หรืออุปกรณ์โรงงานเล็กน้อยจากต่างประเทศ ผู้ขอสินเชื่อจะต้องได้รับอนุมัติให้ทำ T/R ค่าย จึงจะได้เอกสารไปออกของจากท่าเรือ

3. L/C ที่ต้องชำระเมื่อเอกสารมาถึง L/C ชนิดนี้ผู้ขอสินเชื่อเพียงแต่ไม่ต้องการชำระเงินล่วงหน้าเท่านั้น เมื่อเอกสารมาถึงแล้ว (ส่วนมากเป็นระยะใกล้เคียงกับเวลาที่สินค้ามาถึงท่าเรือ) ผู้ขอสินเชื่อจะต้องนำเงินมาชำระจึงจะได้เอกสารไปออกของ

เนื่องจากการให้สินเชื่อประเภทนี้ ไม่มีหลักทรัพย์ประกันเพื่อเป็นการลดอัตราเสี่ยงลงไปยัง ธนาคารพาณิชย์อาจจะเก็บมัดจำเมื่อผู้ขอสินเชื่อ

มาขอเปิด L/C หรือมาขอทำ T/R การจะเรียกเก็บจำนวนเท่าใดนั้น สุดแต่
 ภาวนาคารพาณิชย์นั้น ๆ จะเห็นเหมาะสม

6. Advance against L/C หรือ Packing Credit และการรับซื้อตั๋วแลกเงิน
 (Bill of Exchange - Draft)

สินเชื่อประเภทนี้เป็นสินเชื่อสำหรับกิจการอุตสาหกรรมที่ เป็นผู้
 ออก (Exporter) ซึ่งมีวิธีการ ดังนี้

1. Advance against Letter of Credit หรือ Packing Credit

ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมบางรายเมื่อได้รับ L/C จากผู้ซื้อต่างประเทศ
 มา แต่ยังขาดเงินทุนดำเนินการอยู่บ้าง ไม่มีเงินจะไปทำการผลิตส่งให้
 ภาวนาคารพาณิชย์ เชื้อฐานะและความสามารถ ธนาคารก็จะยอมให้ผู้
 ประกอบอุตสาหกรรมนั้น ๆ ทำตั๋วสัญญาใช้เงิน โดยมีกำเนิดมาจาก L/C
 นั้นมาขายลดกับธนาคาร ระยะเวลาของตัวนั้น ๆ จะต้องไม่เกิน 90 วัน
 หรือวันส่งสินค้าแล้วแต่วันใดจะถึงก่อน

2. การรับซื้อตั๋วแลกเงิน (Bill of Exchange-Draft) เมื่อ

ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมส่งสินค้าไปให้ผู้ซื้อแล้ว ผู้ซื้อจะรับรองตั๋วแลกเงิน
 มาให้ ถ้าผู้ประกอบการต้องการเงินก่อน ธนาคารจะให้สินเชื่อ
 โดยการรับซื้อลดตั๋วแลกเงินนั้น ๆ

7. การอาวัล (Aval) และการออกหนังสือค้ำประกัน (Letter of
 Guarantee)

1. อาวัล คือ การสลักหลังตั๋วเงินของธนาคาร ซึ่งเป็นการ
 รับรองตั๋วเงินฉบับนั้น ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมบางรายต้องทำสัญญาซื้อวัตถุดิบ
 กับล่วงหน้ากับผู้ขาย ซึ่งผู้ขายอาจวางเงื่อนไขให้ผู้ซื้อออกตั๋วสัญญาใช้เงิน

ไปให้ เพื่อผู้ขายจะเอาไปขายลดกับธนาคารหรือบริษัทเงินทุนอื่น ๆ ต่อไป แต่ตั๋วสัญญาใช้เงินที่ไม่มีธนาคารอาวัลให้มักจะขายลดได้ยาก ผู้ขายจึงมักจะยอมรับตั๋วสัญญาใช้เงินเฉพาะที่ธนาคารอาวัลให้ด้วยเท่านั้น ในกรณีที่ผู้ขายอยู่ต่างประเทศ ผู้ขายมักจะเป็นผู้ออกตั๋วแลกเงิน (Bill of exchange) ให้ผู้ซื้อรับรอง (Accept) โดยมีธนาคารรับรองร่วม ซึ่งก็มีผลเหมือนกับการอาวัลตั๋วสัญญาใช้เงิน

2. การออกหนังสือค้ำประกัน ในกรณีที่ผู้ประกอบการตกลงขอกองเงินซื้อวัตถุดิบด้วยวิธีเงินเชื่อกับผู้ขาย ซึ่งผู้ขายยินยอมให้เชื่อได้ แต่ต้องมีหนังสือค้ำประกันจากธนาคาร ในการที่ธนาคารออกหนังสือค้ำประกันให้แล้ว ถ้าเกิดมีอะไรเสียหายในภายหลัง ธนาคารจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบต่อสิ่งที่เกิดขึ้น ซึ่งเท่ากับธนาคารเป็นผู้ค้ำประกันวงเงินซื้อเชื่อเช่นนั้นเอง

สินเชื่อประเภทต่าง ๆ ของธนาคารพาณิชย์ตามที่กล่าวมานี้ มิได้หมายความว่า ธนาคารพาณิชย์ทุกธนาคารจะมีครบทุกประเภท ธนาคารพาณิชย์บางแห่งจะมีน้อยประเภท ทั้งนี้อยู่ที่วัตถุประสงค์ของธนาคารพาณิชย์นั้น ๆ ที่จะให้สินเชื่อกับอุตสาหกรรมมากน้อยเพียงไร จากการสอบถามธนาคารพาณิชย์ที่ให้สินเชื่อครบทุกประเภทตามที่กล่าวข้างต้นได้แก่ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด ทั้งนี้ เนื่องจากธนาคารให้สินเชื่อกับอุตสาหกรรม

สำหรับประเภทของสินเชื่อของบริษัท เงินทุน ต่าง ๆ เท่าที่ศึกษาและสอบถามมา ส่วนมากจะเป็นประเภทเงินกู้, เงินเบิกเกินบัญชี, รับซื้อลดเช็ค ตั๋วแลกเงินและตั๋วสัญญาใช้เงินต่าง ๆ และการให้สินเชื่อโดยวิธีการให้เขาซื้อสินทรัพย์ต่าง ๆ เช่น เครื่องจักร เครื่องมือ ฯลฯ

วงเงินที่ให้สินเชื่อ

ขอบเขตของวงเงินที่สถาบันการเงินแต่ละสถาบัน จะให้สินเชื่อแก่ผู้ประกอบกิจการอุตสาหกรรมนั้น แตกต่างกันไปบ้าง ทั้งนี้ เนื่องจากกฎหมายและบทบัญญัติ ขนาดและแหล่งของเงินทุน และนโยบายในการให้สินเชื่อ ของสถาบันการเงินนั้น ๆ แลวงเงินที่ผู้ประกอบกิจการอุตสาหกรรม จะขอสินเชื่อจากสถาบันการเงินนั้น อยู่ที่วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อว่าจะนำเงินก้อนนั้น ๆ ไปใช้ในทางใด ซึ่งวัตถุประสงค์ใหญ่ ๆ ในการขอสินเชื่อมี 2 ประการ คือ

1. เพื่อนำมาเป็นทุนหมุนเวียน ในกรณีนี้วงเงินที่ขอสินเชื่อมักจะ ไม่สูงนัก แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขนาดและประเภทของอุตสาหกรรมนั้น ๆ เช่น ทุนหมุนเวียนของอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ย่อมมีจำนวนสูงกว่าทุนหมุนเวียนของอุตสาหกรรมขนาดย่อม อุตสาหกรรมประเภทที่จำหน่ายสินค้าเฉพาะฤดูกาลย่อมต้องใช้ทุนหมุนเวียนสูงกว่าอุตสาหกรรมประเภทที่จำหน่ายสินค้าตลอดปี เป็นต้น

2. เพื่อนำมาลงทุนในสินทรัพย์ถาวร เช่น ซื้อเครื่องมือ, เครื่องจักร, ขยายโรงงาน หรือนำมาเปิดโรงงานอุตสาหกรรมใหม่ วงเงินที่จะขอสินเชื่อในกรณีนี้ จะสูงกว่าในกรณีแรกและมักจะเป็นจำนวนค่อนข้างสูง ในบางอุตสาหกรรมวงเงินที่ขอสินเชื่ออาจเป็นจำนวนหลายสิบล้านบาท ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับขนาดและประเภทของอุตสาหกรรมนั้น ๆ บางอุตสาหกรรมต้องใช้เครื่องมือ เครื่องจักร ขนาดใหญ่มาก ฉะนั้นในการลงทุนในสินทรัพย์นี้ย่อมต้องใช้เงินทุนจำนวนมาก

สำหรับขอบเขตวงเงินที่จะให้สินเชื่อแก่ผู้ประกอบกิจการอุตสาหกรรมของสถาบันการเงินประเภทธนาคารพาณิชย์นั้น จะต้องอยู่ภายใต้พระราช-

บัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ ดังนี้

๑. ยอดเงินให้ทั้งสิ้นของธนาคารพาณิชย์แต่ละแห่งจะต้องไม่เกิน ๑๑ เท่าของเงินกองทุน (หมายถึงทุนที่ชำระแล้ว ทุนสำรอง ซึ่งรวมทั้งเงินสำรองอื่นที่ไต่จัดสรรจากกำไรสุทธิ และกำไรสุทธิคงเหลือแล้วจากการจัดสรรแล้วรวมกัน)

๒. จำนวนเงินที่ธนาคารพาณิชย์ให้ยืมหรือให้เครดิต โดยการซื้อ, ซืลดหรือรับวางซื้อลดตั๋วเงิน ใดๆอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างรวมกันแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่ง ณ ขณะใดขณะหนึ่งตามมาตรา ๑๓ ต้องไม่เกิน ๑ ใน ๔ ของเงินกองทุน ยกเว้นตั๋วแลกเงินหรือตั๋วสัญญาใช้เงินที่กระทรวง ทบวง กรม รับรองหรือออกเป็นคำสั่งซื้อหรือจ้างทำของและตั๋วแลกเงินคาสินค้าส่งออก

จากบทบัญญัติดังกล่าวข้างต้น จะเห็นว่าวงเงินที่ธนาคารพาณิชย์จะให้สินเชื่อขึ้นอยู่กับประเภทของสินเชื่อว่าเป็นสินเชื่อประเภทใด และนโยบายของธนาคารพาณิชย์แต่ละแห่งว่าจะจัดสรรหรือสนับสนุนการให้สินเชื่อแก่กิจการประเภทใดมากน้อยเพียงไร เพราะยอดเงินกู้ทั้งสิ้นต้องไม่เกิน ๑๑ เท่าของเงินกองทุน จากการสอบถามสถาบันการเงิน ประเภทธนาคารพาณิชย์ด้วยกันแล้ว ธนาคารกรุงเทพ จำกัด ให้การสนับสนุนให้สินเชื่อแก่กิจการอุตสาหกรรมมากกว่า ธนาคารพาณิชย์แห่งอื่น ๆ และวงเงินที่ให้สินเชื่อแต่ละครั้งนั้นส่วนมากจะเป็นจำนวนล้านบาทขึ้นไป

ในกรณีของบริษัทเงินทุนเอกชนนั้น ขอบเขตของวงเงินที่จะให้สินเชื่อที่ยังไม่มีกฎหมายหรือข้อบังคับว่าจะให้ใดกี่เท่าของเงินกองทุน หรือ สินเชื่อแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งได้ไม่เกินกี่เท่าของเงินกองทุน มีเพียงข้อบังคับให้บริษัทเงินทุนดำรงสินทรัพย์สภาพคล่องไม่ต่ำกว่าร้อยละห้าของยอดเงินที่ได้จากการกั้มหรือได้รับจากประชาชน อันบริษัทเงินทุนมีหน้าที่จะต้องชำระคืนแก่บุคคลเหล่านั้น ฉะนั้น วงเงินในการให้สินเชื่อของบริษัทเงินทุนเหล่านี้ จะให้ใดเท่าใดนั้น อยู่ที่การตัดสินใจของคณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ หรือผู้มีอำนาจอนุมัติ และเงินทุนของบริษัท ฯ ใน

ขณะนั้นมีมากน้อยเพียงไร แต่บริษัทเงินทุนบางบริษัทจำกัดวงเงินขั้นต่ำไว้ว่า
 ในการขอสินเชื่ออุตสาหกรรมในแต่ละครั้งต้องเป็นจำนวนเท่าไร และจำนวนสูงสุดที่
 จะขอสินเชื่อได้เป็นจำนวนเท่าไร สำหรับ บริษัท เงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
 วงเงินที่ให้สินเชื่อขั้นต่ำ ตั้งแต่ 500,000.00 บาทขึ้นไป และวงเงินขั้นสูง-
 สุด 50,000,000.00 บาท แต่ถากกิจการอุตสาหกรรมใด มีความจำเป็นต้องใช้เงินก
 มากกว่าวงเงินขั้นสูงสุดนี้ บริษัท ฯ อาจจะพิจารณาเป็นกรณีพิเศษ สำนักงานธนกิจ
 อุตสาหกรรมขนาดย่อม วงเงินที่ให้สินเชื่อแต่ละครั้งจะต้องไม่เกิน 5,00,000.00 บาท
 สำหรับบริษัทเงินทุนเอกชนทั่วไปที่ให้สินเชื่อตามอุตสาหกรรมแล้ว ในการ
 ให้สินเชื่อแต่ละครั้งไม่ควรต่ำกว่า 1 ล้านบาท เพราะต่ำกว่า 1 ล้านบาท จะได้รับ
 ผลตอบแทนไม่คุ้มกับการพิจารณาแต่ละครั้ง ทั้งนี้ ทุนของบริษัทเงินทุนเอกชนสูงกว่า
 ทุนของเงินทุนของธนาคารพาณิชย์ด้วย

อัตราคอกเบี้ย

ในการกำหนดอัตราคอกเบี้ยสำหรับสินเชื่อแต่ละรายของสถาบันการเงินต้องอยู่ในขอบเขตที่กฎหมายกำหนดไว้ ดังนี้

สถาบันการเงินประเภทบริษัทเงินทุนเอกชนทั่วไป กฎหมายกำหนดอัตราคอกเบี้ยสูงสุดที่จะเรียกจากผู้ขอสินเชื่อได้ไม่เกินร้อยละ 15 ต่อปี ในการที่บริษัทเงินทุนแต่ละแห่งจะคิดคอกเบี้ยในอัตราใดขึ้นอยู่กับความต้องการระหว่างบริษัท ๆ กับผู้ขอสินเชื่อแต่ละราย ต้นทุนของเงินทุนในขณะนั้น ความมั่นคงและฐานะของผู้ขอสินเชื่อ การแข่งขันและปริมาณเงินในตลาดเงินทุนในขณะนั้น อย่างไรก็ตามอัตราคอกเบี้ยสินเชื่อของบริษัทเงินทุนจะอยู่ระหว่างร้อยละ 10-15 ต่อปี สำหรับบริษัทเงินทุนที่มีแหล่งเงินทุนจากธนาคารต่างประเทศ อัตราคอกเบี้ยในการให้สินเชื่อจะขึ้นลงตามอัตราคอกเบี้ยของธนาคารต่างประเทศที่เป็นแหล่งเงินทุน โดยการทำสัญญาตกลงกับผู้ขอสินเชื่อไว้ล่วงหน้าก่อนว่า ในการคิดคอกเบี้ยสำหรับสินเชื่อนั้น ๆ จะคิดจากอัตราคอกเบี้ยของธนาคารต่างประเทศที่บริษัทเงินทุนนำมา เพิ่มค่าใช้จ่ายอีกอัตราร้อยละตามที่บริษัทเงินทุนนั้นตั้งไว้ กรณีนี้อัตราคอกเบี้ยของสินเชื่อไม่คงที่จะเปลี่ยนแปลงตามอัตราคอกเบี้ยของธนาคารต่างประเทศที่เป็นแหล่งเงินทุน สำหรับบริษัท เงินทุนอุตสาหกรรม แห่งประเทศไทย จะกำหนดอัตราคอกเบี้ยสำหรับสินเชื่อไว้คงที่ดังนี้ อัตราคอกเบี้ยสำหรับสินเชื่อที่เป็นเงินบาทร้อยละ 10.5 ต่อปี สินเชื่อที่เป็นเงินตราต่างประเทศร้อยละ 9.5 ต่อปี สำนักงานธนกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม อัตราคอกเบี้ยร้อยละ 9 ต่อปี

สำหรับสถาบันการเงินประเภทธนาคารพาณิชย์ จะคิดคอกเบี้ยของสินเชื่อในอัตราใดนั้น ได้มีพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. 2505

กำหนดอัตราดอกเบี้ยของสินเชื่อแต่ละประเภทไว้ ดังนี้

อัตราสูงสุดสำหรับดอกเบี้ยและส่วนลคที่ธนาคารพึงเรียกสำหรับ

ก. การให้กู้ยืมเพื่อส่งสินค้าออกตามเลตเตอร์ออฟเครดิต ที่เปิดมายังธนาคารพาณิชย์ หรือการซื้อ ช้อลค หรือรับช่วงช้อลคตัวเงินที่ส่งออก ต้องไม่เกินร้อยละ 9 ต่อปี

ข. การซื้อ ช้อลค หรือรับช่วงช้อลคตัวเงิน อันเนื่องจากการซื้อวัตถุดิบ ของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมภายในประเทศ ต้องไม่เกินร้อยละ 10 ต่อปี

ค. การซื้อ ช้อลค หรือรับช่วงช้อลคตัวเงิน อันเนื่องจากผู้ประกอบการอุตสาหกรรมภายในประเทศ ใค่นอนเวลาชำระเงินให้แก่ผู้ซื้อผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมของตนไปจำหน่าย ต้องไม่เกินร้อยละ 10 ต่อปี

ง. การให้กู้ยืม แก่กิจการอุตสาหกรรมโดยมือสังหาริมทรัพย์ หรือสังหาริมทรัพย์ที่พึงจำนอง จำนำได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 703 เป็นหลักประกันเต็มตามจำนวนเงินที่ให้กู้ยืมต้องไม่เกินร้อยละ 12 ต่อปี

จ. ธุรกิจอื่นนอกจาก ก., ข., ค. และ ง. ต้องไม่เกินร้อยละ 14 ต่อปี

นอกจากนี้ ได้มีการตกลงระหว่างกลุ่มสมาคมธนาคารไทยในเรื่องอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืม หรือให้เครดิตควยว่า อัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมภายในประเทศจะต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละ 11 ต่อปี ยกเว้นในกรณีต่อไปนี้

1. การรับจำนองอสังหาริมทรัพย์ที่ได้จดทะเบียน ณ กรมที่ดิน โดยกำหนดอัตราดอกเบี้ยไว้แน่นอน ทั้งนี้ จำนวนเงินค้างชำระจะต้องไม่สูงกว่ามูลค่าที่รับจำนองไว้

๒. การขายช่วงลดตั๋วเงินตามระเบียบการรับช่วงซื้อลดตั๋วเงินของธนาคารแห่งประเทศไทย

๓. มีการประนีประนอมหนี้กับลูกหนี้

๔. การใหญ่ยืมเงินแก่รัฐบาล องค์การรัฐบาล องค์การสาธารณะ องค์การกุศล เทศบาล หรือองค์การศาสนา

จะเห็นว่าตามพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ได้กำหนดอัตราดอกเบี้ยของสินเชื่อตามประเภทของสินเชื่อ แต่บริษัทเงินทุนเอกชน กฎหมายมิได้แบ่งแยกออกตามประเภทของสินเชื่อ เพียงแต่จะเกินร้อยละ ๑๕ ปี ไม่ได้เท่านั้น เมื่อเปรียบเทียบดูแล้ว ในช่วงสั้นอัตราดอกเบี้ยที่บริษัทเงินทุนเอกชนจะคิดเอาจากการให้เครดิตจะต่ำกว่าที่ธนาคารพาณิชย์จะให้ได้ แต่เมื่อคิดถึงการที่ธนาคารพาณิชย์ให้สินเชื่อแก่ลูกคาเกินกว่า ๑ ปีขึ้นไป โดยการทำสัญญาปีต่อปีแล้ว อัตราดอกเบี้ยจะต่ำกว่าที่บริษัทเงินทุนเอกชนจะให้ได้ในระยะยาว เมื่อเป็นเช่นนี้ ผู้ประกอบกิจการอุตสาหกรรมจะเริ่มด้วยการขอสินเชื่อจากสถาบันการเงินที่คิดอัตราดอกเบี้ยต่ำที่สุดก่อน หากไม่ได้รับความช่วยเหลือ จึงเลือกขอสินเชื่อจากสถาบันการเงินที่คิดอัตราดอกเบี้ยสูงขึ้นตามลำดับ

ในการที่ผู้ประกอบกิจการอุตสาหกรรมต้องมาขอสินเชื่อจากสถาบันการเงินที่มีอัตราดอกเบี้ยสูงนั้น อาจเป็นเพราะเป็นอุตสาหกรรมที่มีโชยู่ในชายที่ บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หรือ สำนักงานธนกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อมจะให้สินเชื่อ หรือผู้ประกอบกิจการอุตสาหกรรมนั้น ต้องการทราบผลของการพิจารณาคำขอในระยะเวลาสั้น เพราะต้องการเงินมาใช้ในกิจการอย่างรีบด่วน ก็จะไปขอสินเชื่อจากบริษัทเงินทุนเอกชน โดยยอมเสียดอกเบี้ยในอัตราสูง หรืออาจมีหลักทรัพย์ค้ำประกันไม่พอ ในกรณีที่ขอสินเชื่อจากธนาคารพาณิชย์ ฯลฯ

* หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการขอสินเชื่อของ บริษัท เงินทุนอุตสาหกรรม แห่งประเทศไทย และ สำนักงานธนกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม

บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรม

1. อุตสาหกรรมที่ขอสินเชื่อจะต้องเป็นอุตสาหกรรมที่มีโรงงานตั้งอยู่ในประเทศไทย ไม่ว่าจะ เป็นกิจการของคนไทยหรือชาวต่างประเทศ หรือกิจการร่วมระหว่างชาวไทยกับชาวต่างประเทศ
2. กิจการที่ขอสินเชื่อจะต้องเป็นกิจการที่มีรัฐบาลหรือองค์การรัฐบาลถือหุ้นไม่เกินร้อยละ 10
3. วงเงินที่ขอกู้แต่ละรายต้องไม่ต่ำกว่า 500,000.00 บาท และไม่สูงกว่า 15 ส่วนร้อยของเงินทุน เงินสำรองและเงินเสมือนทุนของบริษัท ในกรณีที่วงเงินที่อุตสาหกรรมขอสินเชื่อสูงกว่าวงเงินที่กำหนดไว้ บริษัทอาจรับพิจารณาเป็นกรณีพิเศษ หรือช่วยจัดหาสินเชื่อจากแหล่งอื่น สมทบให้
4. บริษัทจะร่วมลงทุนในอุตสาหกรรมใด ๆ ได้ไม่เกิน 10 ส่วนร้อยของเงินทุนและเงินสำรองของบริษัท และเงินร่วมทุนรวมกันทั้งหมดจะเกินเงินทุนและเงินสำรองของบริษัทไม่ได้
5. บริษัทจะถือหุ้นของอุตสาหกรรมใด ๆ ได้ไม่เกินร้อยละ 25 ของหุ้นของอุตสาหกรรมนั้น
6. ผู้ขอสินเชื่อจะต้องมีส่วนลงทุนสมทบในกิจการด้วย สัดส่วนจำนวนเงินที่ต้องลงทุนสมทบพิจารณาจากสภาพของกิจการ
7. สินเชื่อนั้นจะต้องใช้ในการซื้อหรือปรับปรุงที่ดิน ตั้งโรงงาน ก่อสร้างอาคารโรงงาน ซื้อเครื่องจักรอุปกรณ์สำหรับประกอบการอุตสาหกรรม

* ธนาคารแห่งประเทศไทย โครงสร้างของสถาบันการเงินในประเทศไทย มีนาคม 2515

จะนำมาใช้เป็นทุนหมุนเวียนไม่ได้

8. ผู้ขอสินเชื่อจะต้องหาการค้ำประกันเงินกู้ให้แก่บริษัท และจัดให้มีประกันอสังหาริมทรัพย์สำหรับกิจการที่ขอสินเชื่อจากบริษัทด้วย

สำนักงานธนกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม

1. อุตสาหกรรมที่จะได้รับพิจารณาให้กู้เงิน ต้องเป็นอุตสาหกรรมของเอกชนประเภทโรงงานหัตถกรรม บริการ และอุตสาหกรรมในครอบครัวที่มีสินทรัพย์ประจำไม่เกิน 2 ล้านบาท มีความสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ และต้องไม่อยู่ในลักษณะต่อไปนี้

ก. โรงงานที่มีจำนวนอยู่เพียงพอแล้ว และสามารถผลิตสินค้าคุณภาพดีออกได้พอแก่ความต้องการของตลาดแล้ว

ข. โรงงานที่ได้รับความช่วยเหลือทางการเงินจากบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยแล้ว

2. วงเงินที่ขอกู้แต่ละรายต้องไม่เกิน 500,000.00 บาท เพื่อนำไปซื้อเครื่องจักรและอุปกรณ์ อุปกรณ์ในการขนส่ง ก่อสร้างโรงงาน ซ่อมแซมคิบบ่อนโรงงาน หรือเป็นทุนหมุนเวียนดำเนินการ

3. ผู้ขอสินเชื่อจะต้องมีหลักทรัพย์วางเป็นหลักประกันเงินกู้ และมีส่วนลงทุนสมทบอย่างน้อยร้อยละ 50 ของเงินที่ต้องใช้ตามโครงการ

4. เครื่องจักรและอุปกรณ์ อุปกรณ์ในการขนส่ง อาคารโรงงาน ที่จัดซื้อหรือทำขึ้นโดยใช้เงินกู้ ผู้ขอสินเชื่อจะให้บุคคลอื่นยืมหรือเช่าช่วงไม่ได้ เว้นเสียแต่จะได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากคณะกรรมการพิจารณาเงินกู้ และต้องจัดให้มีประกันอสังหาริมทรัพย์ที่ธนาคารกรุงไทยเห็นชอบ โดยโอนผลประโยชน์ให้แก่ ธนาคารกรุงไทย จำกัด

ระยะเวลาที่ให้สินเชื่อ

ตามที่กล่าวมาแล้วในหัวข้อ "วงเงินที่ให้สินเชื่อ" ว่าวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อของผู้ประกอบกิจการอุตสาหกรรมมี 2 ประการ คือ ใช้เป็นทุนหมุนเวียน กับ นำมาลงทุนในสินทรัพย์ถาวร ฉะนั้นระยะเวลาในการใช้คืนสินเชื่อในกรณีที่ใช้เป็นทุนหมุนเวียนส่วนมากจะใช้คืนภายใน 1 ปี บริษัทเงินทุนบางแห่งจะให้ทำสัญญาใช้คืนไว้ภายใน 1 ปี แต่ถ้ายังไม่หมดก็ขอต่อสัญญา การที่จะให้ต่อสัญญาหรือไม่ขึ้นอยู่กับที่การตัดสินใจของบริษัทเงินทุนนั้นๆ ในกรณีที่ขอสินเชื่อเพื่อนำไปลงทุนในสินทรัพย์ถาวรนั้น ระยะเวลาการใช้คืนสินเชื่อ มักจะเป็นระยะปานกลาง (1-5 ปี) หรือระยะยาวตั้งแต่ 5 ปี ถึง 15 ปี ทั้งนี้ เนื่องจากการลงทุนในสินทรัพย์ถาวรจะต้องใช้เวลานานในการที่จะได้รับผลตอบแทนคืน สำหรับสถาบันการเงินประเภทธนาคารพาณิชย์นั้น ส่วนมากระยะเวลาในการใช้คืนสินเชื่อมักจะไม่เกิน 5 ปี ทั้งนี้ เนื่องจากเงินทุนที่ธนาคารพาณิชย์ระดมได้เป็นเงินทุนระยะสั้นทั้งสิ้น สำหรับบริษัทเงินทุนเอกชนส่วนมากมักจะให้สินเชื่อในระยะสั้นหรือปานกลาง นอกจากบริษัทเงินทุนขนาดใหญ่จึงจะให้สินเชื่อระยะยาว การผ่อนชำระคืนเงินต้นมักจะแบ่งเป็นงวด ๆ ละเท่ากัน ส่วนดอกเบี้ยจะคำนวณจากยอดเงินต้นที่ค้างชำระในแต่ละงวด สถาบันการเงินบางแห่งจะมีตารางไว้สำหรับคำนวณเงินต้นและดอกเบี้ยว่าถ้าเงินต้นเท่านั้น ระยะเวลาการผ่อนชำระเท่านั้น จะผ่อนชำระเงินต้นและดอกเบี้ยในแต่ละงวดเท่า ๆ กัน งวดละเท่าไร บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย จะให้สินเชื่อระยะยาว ซึ่งมีกำหนดการผ่อนชำระเงินต้นคืนตั้งแต่ 5-15 ปี โดยชำระคืนเป็นงวด ๆ ปีละ 1 หรือ 2 งวด แต่ละงวดจะเป็นจำนวนเท่าใด บริษัท ๆ จะพิจารณาจากประเภทสภาพและฐานะการเงินของผู้ขอสินเชื่อ สำหรับดอกเบี้ยของชำระทุก ๆ 3 เดือน นับแต่วันเบิกเงินกู้ครั้งแรกและชำระดอกเบี้ยเฉพาะเงินกู้ที่เบิก

ไปแล้วเท่านั้น ในบางกรณีบริษัทจะพิจารณาให้มีระยะเวลาปลอดการชำระ
เงินต้นตามสภาพและฐานะของกิจการควย สำหรับสำนักงานธนกิจอุตสาหกรรม
ขนาดย่อม จะให้สินเชื่อในระยะปานกลางและระยะยาว การกำหนดระยะเวลา
ชำระคืนเงินต้น ทางคณะกรรมการ ฯ จะพิจารณาระยะปลอดหนี้ตามความ
เหมาะสมของสภาพกิจการที่ได้รับสินเชื่อ และให้ผ่อนชำระทุก 6 เดือน